

Nieuwsbrief VEAN ERF Updates - Nummer 08, 2020

Nummer 8, 2020

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2020:476](#) 03-04-2020

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:1117](#) 31-03-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:1083](#) 27-03-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:2710](#) 24-03-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:2344](#) 17-03-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:2328](#) 17-03-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:312](#) 30-01-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:11224](#) 24-12-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:10987](#) 19-12-2019

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2020:1367](#) 01-04-2020

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:2957](#) 01-04-2020

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2020:1367](#) 31-03-2020

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:986](#) 18-03-2020

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:1337](#) 27-02-2020

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2020:1020](#) 29-01-2020

RECHTSPRAAK

Schenking binnen 180 dagen voor overlijden. Verrekening van schenkbelasting met erfbelasting. Naar evenredigheid, aldus Hoge Raad.

X heeft in 2015 twee giften van haar moeder ontvangen, de eerste bedroeg 5.000 euro, de tweede 80.000 euro. De schenkbelasting over deze giften tezamen bedroeg 7.972 euro (art. 27 SW 1956). Moeder overlijdt in 2016 binnen 180 dagen na de tweede gift. X's fiscale verkrijging krachtens erfrecht, inclusief de gift van 80.000 euro (art. 12 lid 1 SW 1956), bedraagt 105.358 euro, waarover in beginsel 8.521 euro erfbelasting wordt berekend.

In geschil is in hoeverre de schenkbelasting in mindering strekt van de erfbelasting (art. 12 lid 2 SW 1956, art. 7 lid 2 SW 1956).

Het hof (ECLI:NL:GHARL:2019:21, ERF 2019-0024) berekende de in mindering te brengen schenkbelasting op $80.000/85.000 \times 7.972 = 7.503$. De Hoge Raad vernietigt dit oordeel en berekent de vermindering van de erfbelasting op $80.000/105.358 \times 8.521 = 6.470$. De over de schenking van 80.000 euro verschuldigde schenkbelasting kan in mindering komen op de erfbelasting tot maximaal het bedrag van de over die 80.000 euro verschuldigde erfbelasting, aldus de Hoge Raad. Evenredige toerekening van de geheven erfbelasting aan het bedrag van de fictieve verkrijging van 80.000 euro komt in dit geval – gelet op de toepasselijke vrijstellingen voor de schenk- en erfbelasting in 2015 en 2016 – uit op 6.470 euro.

Zie ook de parallelle procedures in ECLI:NL:HR:2020:582 en ECLI:NL:HR:2020:583.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-04-2020

ECLI: ECLI:NL:HR:2020:476

Zaaknummer: 19/00817

Rechters: G. de Groot, J.A.C.A. Overgaauw, J. Wortel, A.F.M.Q. Beukers-van Dooren en P.A.G.M. Cools

Wetsartikelen: 7 SW 1956, 12 SW 1956 en 12 SW 1956

RECHTSPRAAK

Vordering wegens letselschade valt in nalatenschap en blijft verschuldigd. Schuldenaar is onwaardig in deze nalatenschap.

De vader van de minderjarige X is in 2006 strafrechtelijk veroordeeld voor poging tot doodslag op X. In 2010 is de vader veroordeeld tot betaling van letselschade aan X van 450.000 euro. Na het latere overlijden van X wil de vader dat zijn verplichting tot schadevergoeding aan X wordt beperkt. X is volgens hem vroegtijdig en onvoorzien overleden. De rechtbank ziet geen reden voor wijziging op grond van onvoorziene omstandigheden (art. 6:258 BW) of op grond van de redelijkheid en billijkheid.

De vader stelt voorts dat de vordering van X in ieder geval moet worden gehalveerd, omdat deze in de nalatenschap van X is gevallen en de vader daar ook aanspraak op kan maken (art. 4:10 BW). De rechtbank wijst dit af. De vader is door zijn veroordeling van rechtswege onwaardig om te erven van X (art. 4:3 lid 1 onder b BW).

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 01-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:2957

Zaaknummer: C/09/573993 / HA ZA 19-543

Rechters: J. Brandt, S.J. Hoekstra-van Vliet en A.M. Voorwinden

Advocaten: R.A. Korver en M. Simons

Wetsartikelen: 4:3 BW, 4:10 BW, 6:258 BW en 382 Rv

RECHTSPRAAK

Erfgenaam-vereffenaar ernstig en verwijtbaar tekortgeschoten?

X erft met haar broer van hun grootmoeder. Zij hebben de nalatenschap beneficiair aanvaard. Grootmoeder heeft erfrechtelijke schulden aan de kinderen van haar vooroverleden echtgenoot, waardoor de nalatenschap van grootmoeder negatief is. Volgens deze (stief)kinderen is X in privé aansprakelijk voor de schulden, omdat zij in ernstige mate tekort is geschoten in de vervulling van haar taak als wettelijk vereffenaar (art. 4:184 lid 2 onder b BW). De rechtbank is hier niet van overtuigd.

Uit de wettekst en parlementaire geschiedenis volgt dat niet licht tot persoonlijke aansprakelijkheid bij een feitelijke tekortkoming mag worden geconcludeerd. Er moet sprake zijn van ernstig en verwijtbaar tekortschieten. Aan een niet-professional zoals X mogen niet te hoge eisen worden gesteld (vergelijk ECLI:NL:GHDHA:2017:2574, ERF 2017-0194). Voorts moet, aldus de rechtbank, worden betrokken wat de gevolgen van het tekortschieten voor de omvang van de boedel zijn geweest (vergelijk ECLI:NL:GHARN:2012:575). In dit geval is het feitelijke tekortschieten niet zodanig verwijtbaar dat X persoonlijk aansprakelijk is.

Het enkele te lang wachten met het opmaken van een boedelbeschrijving acht de rechtbank onvoldoende. Daarmee is ook geen benadeling beoogd of ontstaan. De ontvangst in privé van de uitkering van een begrafenisverzekering is ook niet dusdanig verwijtbaar, nu X dit geld heeft aangewend voor het herstel van het grafmonument. Dat zijn kosten van lijkbezorging (art. 4:7 lid 1 onder b BW) en preferent (art. 3:288 onder b BW). Voorts is de stellige indruk van de (stief)kinderen dat erflaatster geld heeft weggeschonken aan X, niet relevant. De vereffenaar is niet verplicht om schuldeisers (niet-legitimarissen) te informeren over schenkingen voor het overlijden. Zij hebben slechts recht op inzage van de boedelbeschrijving (art. 4:211 lid 3 BW). Persoonlijke aansprakelijkheid van X op grond van artikel 4:184 lid 2 onder b of c BW is evenmin aan de orde.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 01-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2020:1367

Zaaknummer: C/19/125426 / HA ZA 19-7

Rechters: S.M. Schothorst

Wetsartikelen: 3:288 BW , 4:7 BW en 4:184 BW

RECHTSPRAAK

Testamentair bewind en schuldsanering rechthebbende.

De moeder van X overlijdt in 2018. Zij heeft in 2016 in haar testament bepaald dat de verkrijging van X onder testamentair bewind staat, in verband met de zorgelijke financiële situatie van X. De bewindvoerder bepaalt of en in welke mate de vruchten van het vermogen worden uitgekeerd aan X.

In 2017 is X toegelaten tot de schuldsanering op grond van de WSNP. De WSNP-bewindvoerder verzoekt de kantonrechter om de testamentair bewindvoerder op te dragen om aan X uitkeringen uit het geërfde vermogen te doen. Volgens de WSNP-bewindvoerder is uitkering nodig om te voorzien in het levensonderhoud van X en komt het levensonderhoud anders ten onrechte ten laste van de WSNP-schuldeisers van X.

Het verzoekschrift is mede ingediend op grond van artikel 4:171 lid 2 BW, zodat de kantonrechter het in behandeling kan nemen.

De kantonrechter heeft geen aanwijzingsbevoegdheid ten aanzien van de testamentair bewindvoerder (zoals wel ten aanzien van de wettelijke vereffenaar, art. 4:210 BW). Ook ziet de kantonrechter in dit geval geen aanleiding voor (ambtshalve) ontslag van de weigerachtige testamentair bewindvoerder (art. 4:164 BW). De testamentair bewindvoerder heeft de wet aan haar kant (artikel 60a lid 3 Fw, art. 313 Fw, art. 4:175 BW). Er is geen sprake van misbruik van bevoegdheid.

Ook ziet de kantonrechter geen reden om de regels van het bewind te wijzigen vanwege onvoorziene omstandigheden (art. 4:171 lid 2 BW). Terughoudendheid is hier geboden (vergelijk art. 6:258 BW). Dat X een jaar na het opstellen van het testament tot de WSNP is toegelaten, is geen onvoorziene omstandigheid, gelet op het motief van moeder om het bewind in te stellen. X had toen al schulden.

De WSNP-bewindvoerder stelt dat het bewindvermogen na de afwikkeling van de WSNP als nagekomen bate (art. 194 Fw, art. 356 lid 4 Fw) alsnog aan de schuldeisers van X toekomt. Uitkering uit het bewindvermogen kan volgens de WSNP-bewindvoerder daarom nimmer aan X of zijn erfgenamen toekomen. Volgens de kantonrechter is ook dit geen reden om in te

grijpen in de regels van het testamentair bewind. Als het standpunt van de WSNP-bewindvoerder al juist is, dan kunnen de schuldeisers pas uitkering verlangen nadat het testamentair bewind is geëindigd.

De kantonrechter ziet onvoldoende aanleiding om de kwestie als prejudiciële vraag aan de Hoge Raad voor te leggen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 31-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2020:1367

Zaaknummer: 8212747 EJ VERZ 19-436

Rechters: C.H. de Haan

Wetsartikelen: 60a lid 3 Fw, 313 Fw, 194 Fw, 295 Fw, 356 lid 4 Fw, 4:171 lid 2 BW, 4:210 BW, 4:164 BW en 6:258 BW

RECHTSPRAAK

Notaris vervangend executeur. Kantonrechter kent executeursloon toe in afwijking van testament.

De ouders van X en Y zijn beiden overleden, in 2013 respectievelijk 2016. X is executeur in beide nalatenschappen. Y verzoekt met succes om zijn ontslag (art. 4:149 lid 2 BW).

X heeft nog geen legaten uitgekeerd en geen aangifte erfbelasting gedaan. X heeft weinig tot geen informatie verstrekt over de uitoefening van zijn taak als executeur. Mede gelet op het tijdsverloop sinds beide overlijdens, is volgens de kantonrechter sprake van gewichtige redenen voor ontslag van X.

Een notaris is bereid om tot vervanger te worden benoemd in beide nalatenschappen (art. 4:142 lid 1 BW). Hoewel het testament executeursloon uitsluit, kent de kantonrechter de notaris executeursloon toe conform het gebruikelijke kantoortarief van de notaris. Er is sprake van onvoorziene omstandigheden nu de notaris als vervangend executeur wordt benoemd (art. 4:144 lid 3 BW juncto art. 1:159 lid 3 BW). Van hem kan niet worden verwacht dat hij geen loon in rekening brengt.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:1337

Zaaknummer: 8186821 UT VERZ 19-16984 en 8186825 UT VERZ 19-16985

Rechters: D. Wachter

Wetsartikelen: 4:142 BW , 4:149 BW , 4:144 BW en 4:152 BW

RECHTSPRAAK

Schenking van hand tot hand notarieel bekrachtigd. Toepasselijkheid uitsluitingsclausule.

Na hun echtscheiding in 2018 is tussen X en Y in geschil of de door de man tijdens huwelijk van zijn vader ontvangen schenkingen van hand tot hand onder uitsluitingsclausule zijn verkregen. De bedragen zijn in 2012 ontvangen. Vervolgens zijn de mondelinge schenkingen in datzelfde jaar bekrachtigd bij notariële akte, waarin ook een uitsluitingsclausule is vermeld.

De schenking van hand tot hand is vormvrij en daarmee ook de uitsluitingsclausule. Gelet op het feit dat de akte in het jaar van de schenkingen is opgemaakt en een aantal jaren voor de echtscheiding, neemt het hof aan dat de uitsluitingsclausule – die bij de schenking moet worden gemaakt (art. 1:94 BW) – van toepassing is.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 19-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:10987

Zaaknummer: 200.247.898/01

Rechters: J.U.M. van der Werff, R. Prakke-Nieuwenhuizen en K.A.M. van Os-ten Have

Wetsartikelen: 1:94 BW

RECHTSPRAAK

Wijziging schenking op papier. Schenker kan rente niet verlagen met beroep op onvoorziene omstandigheden.

Vader en moeder hebben papieren schenkingen gedaan aan hun zoon. Na echtscheiding wil de moeder niet langer de overeengekomen 6% rente betalen, die was overeengekomen met het oog op artikel 10 SW 1956. Moeder zou door de echtscheiding te maken hebben met een zodanige achteruitgang van inkomen en bestedingsruimte dat sprake is van onvoorziene omstandigheden in de zin van artikel 6:258 lid 1 BW. Ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst is in strijd met de redelijkheid en billijkheid, aldus moeder.

Volgens het hof heeft moeder haar standpunt onvoldoende onderbouwd. In het echtscheidingsconvenant is zij met de vader overeengekomen om elk de helft van de verplichtingen richting de zoon na te komen. Er is geen sprake van onvoorziene omstandigheden, omdat moeders financiële situatie het gevolg is van haar eigen keuzes. De ontstane situatie komt voor haar rekening en risico (art. 6:258 lid 2 BW). Bovendien heeft moeder de bereidwilligheid van de zoon om tot een regeling te geraken, niet benut. Zie ook het tussenarrest ECLI:NL:GHSHE:2018:4884.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 31-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:1117

Zaaknummer: 200.207.048_01

Rechters: M.G.W.M. Stienissen, A.J. Kromhout en J.W. van Rijkom

Wetsartikelen: 6:258 BW, 7:177 BW en 10 SW 1956

RECHTSPRAAK

Testamentair bewind en de omvang van de behoefte voor kinderalimentatie.

Na echtscheiding is tussen de ex-echtgenoten de wijziging van de kinderalimentatie voor kind X (art. 1:392 lid 2 BW, art. 1:395a BW) onderwerp van geschil. X heeft van zijn grootmoeder geërfd. De verkrijging staat onder testamentair bewind, waarbij de bewindvoerders kunnen bepalen of de revenuen van het bewindvermogen aan X worden uitgekeerd of herbelegd (art. 4:162 BW).

Volgens de vader van X moet voor de behoefte van X rekening worden gehouden met de mogelijkheid voor X om revenuen te verkrijgen uit de nalatenschap. Het hof wijst dit af. De bewindvoerders hebben een discretionaire bevoegdheid en tot nu toe zijn geen revenuen uitgekeerd. Het hof ziet hierin – mede vanwege het feit dat de eis van 'behoefte' (tekort aan verdien capaciteit) niet gesteld wordt voor kinderalimentatie – aanleiding om geen rekening te houden met revenuen die in mindering strekken op de behoefte van X.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 24-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:11224

Zaaknummer: 200.259.769/01

Rechters: R. Krijger en A. Smeeïng-van Hees

Wetsartikelen: 4:162 BW, 1:392 BW en 1:395a BW

RECHTSPRAAK

Erfbelasting. Erflaters fiscale woonplaats lag niet in Nederland. Geen duurzame band van persoonlijke aard met Nederland.

X overlijdt in 2014. In geschil is onder meer wat de fiscale woonplaats van X was bij zijn overlijden en in de tien daaraan voorafgaande jaren (art. 1 lid 1 SW 1956, art. 3 lid 1 SW 1956, art. 4 lid 1 AWR). Volgens de rechtbank (ECLI:NL:RBZWB:2019:1937, ERF 2019-0165) en nu ook het hof heeft de inspecteur niet aannemelijk gemaakt dat dit Nederland was.

Twee broers van erflater (legatarissen) hebben aangetoond dat het feitelijke verblijf van erflater in Nederland in 2013 niet omvangrijk was en dat dit representatief was voor de tien jaren voor zijn overlijden. Erflaters inschrijving in de BRP had met name te maken met de mogelijkheid van een zorgverzekering in Nederland en verblijfsvergunning voor erflaters echtgenote. Het Nederlandse onroerend goed van erflater heeft hij voornamelijk geërfd en niet gebruikt voor actief vermogensbeheer. Ook de Nederlandse bankafschriften geven geen blijk van een duurzame band van persoonlijke aard met Nederland. Er zijn geen uitgaven op terug te vinden voor primaire levensbehoeften, zoals voor boodschappen, lidmaatschappen of andere vrijetijdsbesteding.

Voorts is in geschil of de broers de vereiste aangifte erfbelasting hebben gedaan. Volgens de inspecteur is dat niet het geval en moet daarom de bewijslast ten laste van de broers worden omgekeerd en verzwaard. Het hof is het niet eens met de inspecteur. De echtgenote van erflater heeft aangifte gedaan naar een verkrijging van nihil, zich beroepend op erflaters verblijf in het buitenland. Als deze aangifte al toerekenbaar is aan de broers, dan leidt deze niet tot te weinig heffing. De nalatenschap is immers onbelast, omdat erflater niet in Nederland woonde. Als de aangifte *niet* toerekenbaar is aan de broers, dan kan er geen sprake van zijn dat zij de vereiste aangifte niet hebben gedaan. Dat komt doordat de aanslag vroegtijdig – voor het einde van de aangiftetermijn – is opgelegd.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 27-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:1083

Zaaknummer: 19/00324 en 19/00325

Rechters: A.J. Kromhout, T.A. Gladpootjes en J.H. Bogert

Wetsartikelen: 1 SW 1956, 3 SW 1956 en 4 AWR

RECHTSPRAAK

Tegoed volgens spaarbankboekje van erflaatster. Bewijskracht en verjaring.

X is executeur in de nalatenschap van A, die in 2018 is overleden. X heeft in de stukken een spaarbankboekje aangetroffen op naam van A met een tegoed van ruim 30.000 gulden per ultimo 1986. X vordert bij de bank uitbetaling van dit bedrag, alsmede wettelijke rente.

De kantonrechter stelt vast dat de vordering van A in 2007 is verjaard na verloop van 20 jaar nadat de bank eind 1986 is gestopt met de spaarbankboekjes (art. 3:307 lid 2 BW, art. 73 Ow NBW).

Overigens had de bank zich op het standpunt gesteld dat het spaarbankboekje geen bewijs is van een spaartegoed, maar slechts een middel is om klanten over het spaartegoed te informeren, vergelijkbaar met een rekeningafschrift. De kantonrechter is het hier niet mee eens, gelet op het toepasselijke reglement. Daaruit volgt dat het boekje een wezenlijk andere status heeft dan een rekeningafschrift en wel degelijk kan dienen als bewijs voor het bestaan van een tegoed.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 18-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:986

Zaaknummer: 8059211 UC EXPL 19-10429 HR/43019

Rechters: R.A. Hebly

Wetsartikelen: 3:307 BW en 73 Ow NBW

RECHTSPRAAK

Uitleg samenwonerstestament na verbroken relatie.

X overlijdt in 2017 ongehuwd en zonder afstammelingen. X heeft in 1982 een testament gemaakt waarin zij Y, met wie zij tot 1985 samenwoonde, tot enig erfgenaam en executeur benoemt en Y als 'vriend' aanduidt. Het testament is opgesteld ter gelegenheid van de verkrijging door Y van de woning waarin X en Y samenwoonden. Y heeft toen een spiegelbeeldig testament opgesteld, dat hij bij zijn latere huwelijk met een andere vrouw heeft herroepen.

Tussen Y en de familie van X is de uitleg van de erfstelling ten behoeve van Y in geschil (art. 4:46 lid 1 BW, art. 68a Ow NBW).

Het hof wijst onder meer op huidig artikel 4:52 BW voor echtgenoten en het feit dat het verschijnsel van ongehuwd samenwonen en samenwonerstestamenten in 1982 minder verbreid was. Omdat X haar (ex-)vriend tot erfgenaam en executeur heeft benoemd juist vanwege haar samenwoning met hem en samenwoners normaal gesproken niet beogen dat die erfstelling en executele ook geldt als de samenwoning niet door overlijden van één van hen eindigt, gaat het hof uit van het vermoeden dat X haar (ex-)vriend alleen tot erfgenaam en executeur heeft willen benoemen voor de situatie dat de samenwoning zou eindigen door haar overlijden. Y krijgt de gelegenheid tegenbewijs te leveren tegen dit vermoeden.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:2344

Zaaknummer: 200.249.139

Rechters: J.H. Lieber, R.A. Dozy en R. Prakke-Nieuwenhuizen

Wetsartikelen: 4:46 BW, 68a Ow NBW en 4:52 BW

RECHTSPRAAK

Geschil over schenkingsverbod in testamentair fideïcommis de residuo.

Vader is in 1996 overleden. De erfdelen van zijn kinderen heeft hij belast met een fideïcommis de residuo, voor het geval zij kinderloos overlijden. Daarbij heeft erflater bepaald dat de bezwaarde 'niet bij schenking' over het bezwaarde vermogen kan beschikken 'anders dan aan personen die afstammelingen van mij zijn'.

Kind X heeft aan haar zuster Y (ook erfgenaam van vader en verwachter) twee (herroepelijke) schenkingen van banktegoeden gedaan, onder de opschortende voorwaarde van (onder meer) het overlijden X (met inachtneming van art. 7:177 BW). Y is enig erfgenaam van X. Na het (kinderloos) overlijden van X stelt een ander kind (Z) dat X niet bevoegd was tot deze schenkingen ter zake des doods, althans dat de schenkingen in strijd zijn met de goede trouw. Volgens Z is het fideïcommissaire erfdeel uit vaders nalatenschap onvervreemd en onverteerd aanwezig (zie ook het tussenarrest ECLI:NL:GHARL:2018:2000, ERF 2018-0047).

Na uitleg van het testament (art. 4:46 BW) oordeelt het hof dat X bevoegdelyk aan Y heeft geschonken ten laste van de fideïcommissaire nalatenschap. Z vraagt zich af wat er met het fideïcommissaire vermogen is gebeurd tijdens het bezwaar. Volgens het hof had Z met een beroep op artikel 3:205 lid 4 BW (jaarlijkse opgave) en artikel 3:206 lid 2 BW (toonplicht) zicht op het vermogen kunnen houden. Y hoeft geen rekening en verantwoording aan de verwachters af te leggen over de uitgaven van X. Y hoeft slechts te bewijzen dat er verteerd en vervreemd is door X en dat heeft Y gedaan door duidelijk te maken welk vermogen zij heeft aangetroffen.

Het hof geeft Y de gelegenheid om de omvang van de schuldigerkenning (de banktegoeden) te bewijzen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:2328

Zaaknummer: 200.201.694

Rechters: J.H. Lieber, M.L. van der Bel en R.E. Brinkman

Wetsartikelen: 7:177 BW, 3:205 BW, 3:206 BW en 4:46 BW

RECHTSPRAAK

Erfgenamen die bezwaar maken tegen WOZ-beschikking weigeren verklaring van erfrecht over te leggen. Niet-ontvankelijkheid.

Tegen de WOZ-beschikking voor erflaters woning is namens 'de erven' bezwaar gemaakt. De heffingsambtenaar heeft vervolgens verzocht om een verklaring van erfrecht (art. 4:187 BW, art. 4:188 BW). De gemachtigde van de erven weigert dit en legt slechts een machtiging over van een van de erfgenamen en een testament van erflater. Volgens de erven kan iedere erfgenaam als belanghebbende zelfstandig bezwaar maken en werpt de ambtenaar onnodig hoge drempels op. Het bezwaar wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Volgens de rechtbank (ECLI:NL:RBOBR:2018:6479) mocht de ambtenaar een verklaring van erfrecht verlangen, om op basis daarvan te kunnen vaststellen wie de erfgenamen zijn en of het overgelegde testament geldig is. Het bezwaar is gemaakt namens 'de erven', dus niet namens een individuele erfgenaam (zoals in ECLI:NL:GHARL:2017:8425, ERF 2019-0016). Hoewel een verklaring van erfrecht geen dwingend bewijs van erfgenaamschap hoeft op te leveren, mocht de verklaring worden verlangd, kan deze als uitgangspunt dienen bij de beoordeling wie gerechtigd zijn om bezwaar te maken. De erfgenamen hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit voor hen een hoge drempel was.

Het hof bevestigt het oordeel van de rechtbank en voegt daaraan toe dat uit het arrest van de Hoge Raad van 21 september 2018 (ECLI:NL:HR:2018:1706) volgt dat bij een namens 'de erven' ingesteld rechtsmiddel de hier gestelde voorwaarde aan de machtiging mag worden gesteld.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-01-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:312

Zaaknummer: 19/00107

Rechters: J.M. van der Vegt

Wetsartikelen: 4:187 BW en 4:188 BW

RECHTSPRAAK

Uitleg legaat van banktegoeden.

Erflaatster heeft in 2011 een testament gemaakt waarin zij het saldo van haar banktegoeden legateerde aan neven en nichten. Onder dit saldo verstond zij de tegoeden bij haar overlijden 'na aftrek van een legaat van 150.000 euro'. Dit legaat komt in het testament verder niet aan de orde. In een conceptversie van het testament stond nog een legaat van 150.000 euro aan de enige erfgenaam. De neven en nichten menen dat de banktegoeden zijn gelegateerd zonder aftrek van 150.000 euro, de erfgenaam meent dat het saldo is gelegateerd onder aftrek van 150.000 euro.

Het hof legt het testament uit (art. 4:46 BW). Kennelijk heeft erflaatster geen legaat van 150.000 aan de erfgenaam gemaakt, maar dit betekent nog niet dat zij niet wenste dat dit bedrag in aftrek kwam op het gelegateerde banksaldo. Deze uitleg past ook goed bij de omstandigheden waaronder erflaatster het testament maakte en waarover geen geschil bestaat. Zij woonde op de boerderij van de erfgenaam, die haar bedrijf voortzette en haar mantelzorger was.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 24-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:2710

Zaaknummer: 200.259.724

Rechters: R. Prakke-Nieuwenhuizen, M.L. van der Bel en M.H.F. van Vugt

Wetsartikelen: 4:46 BW

RECHTSPRAAK

Vereffeningskosten van gevolmachtigde notaris.

De erfgenaam-vereffenaar van een nalatenschap heeft medewerkers van een notariskantoor een uitgebreide boedelvolmacht (overeenkomst van opdracht) gegeven om gedurende de wettelijke vereffening namens de erfgenaam-vereffenaar alle daden van beheer en beschikking te verrichten. De kandidaat-notaris verzoekt de kantonrechter om zijn facturen niet als concurrente vorderingen van de nalatenschap, maar als vereffeningskosten vast te stellen (art. 4:7 BW).

Een benoemde vereffenaar heeft recht op door de kantonrechter vastgesteld loon (art. 4:206 lid 3 BW). De notariële medewerkers zijn geen benoemde vereffenaars. De kantonrechter stelt op basis van de Handleiding(en) erfrechtprocedures kantonrechter vast dat alleen de kosten van advies ter zake van de vereffening tot de vereffeningskosten kunnen worden gerekend, maar niet de kosten voor gebruikelijke vereffeningswerkzaamheden zoals het feitelijk aanschrijven van de schuldeisers, het opzeggen van abonnementen, het te gelde maken van effectenrekeningen en de verkoop van (on)roerende zaken. Voorts staat in dit geval het aantal gedeclareerde uren (107), mede gelet op de notariële expertise, op geen enkele wijze in een redelijke verhouding tot de voor de vereffening van deze (tamelijk eenvoudige) nalatenschap vereiste werkzaamheden (vergelijk ECLI:NL:RBNNE:2018:1885). De kantonrechter acht 40 uren redelijk en stelt de vereffeningskosten van het notariskantoor conform de Recofa-richtlijnen vast.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 29-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2020:1020

Zaaknummer: 5681981 BR VERZ 17-25

Rechters: P. Hoekstra

Wetsartikelen: 4:206 BW en 4:7 BW